

VENTA
30 exemplars 1 pesseta

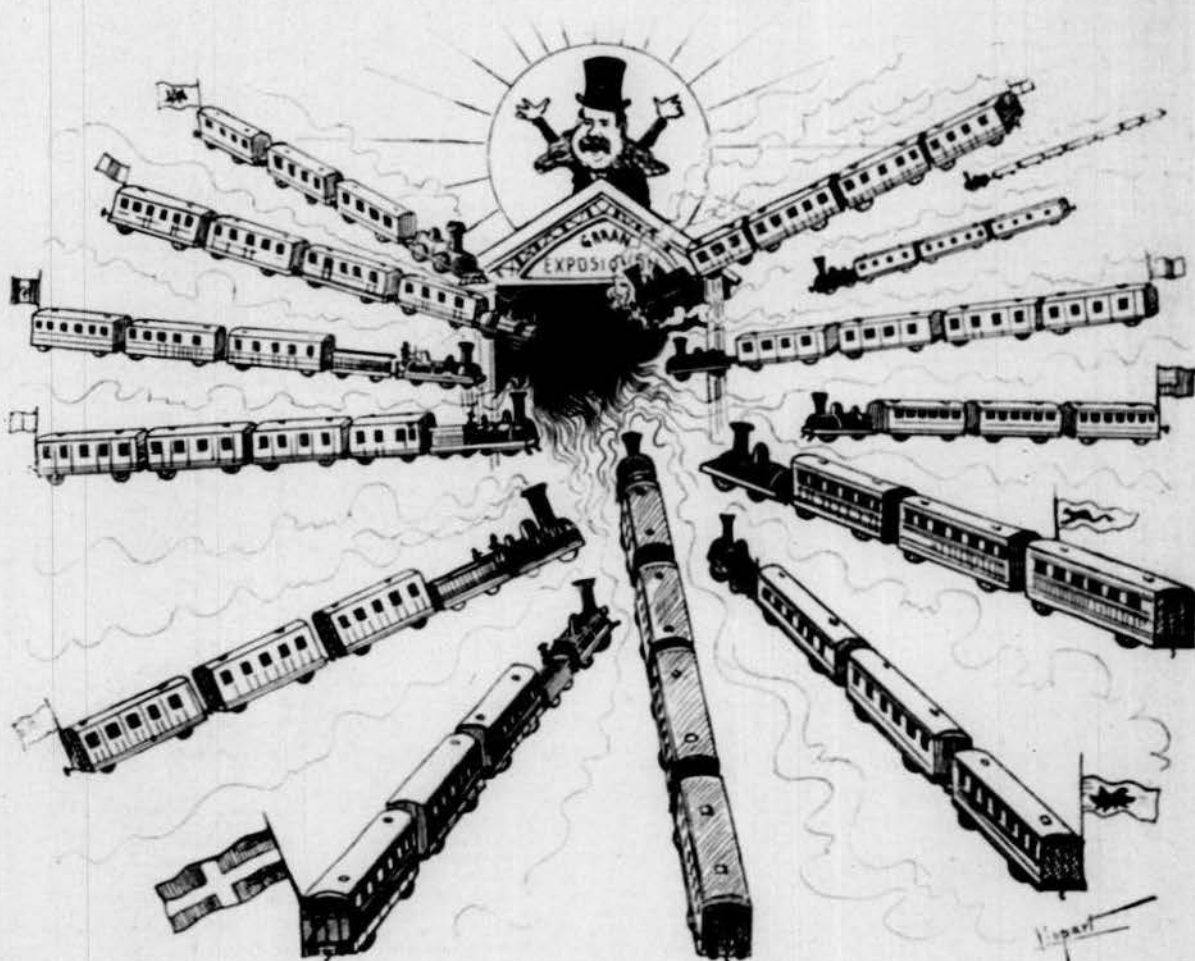
Un número solt
5 céntims

SUSCRIPCIÓ
ESPANYA
Un trimestre 1 pesseta
EXTRAMURA
Un trimestre 2 pessetas

PERIÒDICH POLITICH VERMELL.

LAS ARRIBADAS

De las quatre parts del mon
nit y dia vindrán trens;
buyts de gent pel nostre afront,
deixantnos de deutes plens.

ADVERTENCIA ADMINISTRATIVA

A tots los suscriptors directes a questa Administració que estigan atrassats de pago, advertint que després del mes que corrém serán donats de baixa si abans no s'posan al corrent de sas respectives suscripciones, qual import se'ns pot enviar en lletra del Giro Mútuo, sellos de 15 centims, ó qualsevol mena de lletra de fácil cobro, mes NO en llibranças especials pera la premsa, per ser aquest un paper que ni per ara s'pot cobrar ni s'preveu la fetxa de son cobro.

EMBUSTEROS!!!

No harás para ti obra de escultura ni figura alguna de lo que hay arriba en el cielo, ni de lo que hay abajo en la tierra, ni de las cosas que estan en las aguas debajo de la tierra. No las adorarás ni les darás culto; yo soy el Señor tu Dios, fuerte, celoso, que visito las iniquidades de los padres hasta la tercera y cuarta generación de los que me aborrecen; y que hago misericordia sobre millares con los que me amán y guardan mis preceptos. (Biblia Romana, Exod. XX, 17).

Aquest es lo segon manament de la llei de Deu, que s'legeix en la Bíblia Romana y Protestant, ab la sola diferencia que a la Romana hi ha una nota.

Com tothom sap, aquest manament no figura en cap llibre, en los quals hi ha lo que n' diuen los capellans Manaments, pera que 'ls llegixin los carcatòlics.

Si jo avuy vos los puch ensenyar, es gracias a un amic que m' va fer llegir los en lo mateix llibre de Deu, ó siga la Bíblia.

Jo no comprenia perquè existiran duas classes de cristians, pero llegí lo segon manament y comprendí tot va ser hi.

Ara m' explico perquè Lutero (que per cert havia de ser molt bon home), va treure la carreta a aquestos que se anomenan ministres d'un Deu, que ni tampoch hi creuhén, presentant los tal com son.

Comensém, pues, a esbrinar lo manament que precedeix; diu: «No harás para ti obra de escultura ni figura alguna de lo que hay arriba en el cielo, etc.»

Aquestas paraulas solas ns demostren que aquestos ninots que fan los carcatòlics en representació de algun sant, es una de las heretiques més grans, puig està diametralment oposat ab lo que mana Deu. A veure, Sr. Sardá y Salvany, si m' diu que no es veritat lo que dich, que si ho fa li prometo convertirme al catolicisme.

Passém a la segona part.
«No las adorarás ni les darás culto.»
Venim aquí, vosaltres catòlics, que aneu per las professons insultant al que no s' lleva la gorra devant de un tros de fusta que n' diheu sant, y a veure si entre vosaltres n' hi ha algú que m' convenci de que las professons son un acte relligiós! Mireu lo que diu Jesús que es pecat lo ferbi aquestas motxigangas de besamans, reverencias y demás ceremonia catòlicas, que lo dirloshi una missa també es pecat, y que lo ferloshi una rogativa perquè plouguí també es pecat, que lo demanarloshi que vos curi de qualsevol mal també es pecat, ja que a qui deveu demanarlo es a l'amo, ó siga Deu, y no als dependents.

Vaja, Bram de la Patria, digas algunas rucadas de las tevas, referent a aquest assumpto.

Lo restant del manament deixemho, perquè no es del cas.

Ara tocarem al final, ó siga la nota que hi ha dessota lo segon manament, en la Bíblia Romana.

De tothom es conegut, y principalment dels capellans, que quan Deu va escriure la Bíblia va dir: que la escribia al alcans del home més tonto. » Pues he: desde l' moment que hi posan notas, ó es que Deu no escribia gayre clar (que si fos així, en mal estat posarían a son amo), ó es que l' que hi va posar la nota s' va creure

més sabí que Deu, que en tal cas fora l' heretique més gran que s' poguí arribar a coneixe, puig es sabut que no hi ha talent més gran que l' de Deu.

A més; lo qui va posar la nota va incorrer en lo pecat més gran que s' poguí cometre, perquè no va obehir aquell paraula que Deu posà en lo últim de son llibre que diuhén: «No s' poden treure ni afegir paraulas de aquest llibre.»

Pero deixem a aquestos embusteros, malament anomenats representants d' un Deu ab qui no creuhén, y vegi'l poble, sempre crehent, que aquestos que van predicant lo que ells ne diuhén doctrinas de Deu, no son més que paraulas inventadas per ells mateixos pera lo seu profit.

¡Desperta, poble! Mira, ja que fins ara has tancat los ulls, hi veurás que t' han colocat en lo més miser estat, sustreinte 'ls diners en nom de Deu. Desperta y veurás la hipòcrita careta que cubreix los seus villos rostros, y si reparas sos verdaders idems, veurás caras trossejadas per lo més asquerós libertinatje.

Alsemmo, pues, con un sol home y llensem de nostra estimada Espanya a aquestos que tant la han malmesa.

F. OCEÑARÉ

BASE FUNDAMENTAL

DEL CATELICISMO

Convinguém per un moment en que hi va haver un vér sobrenatural, anomenat Deu, que va fer lo Mon en sis dias, y que per la fatiga va descansar lo séptim.

Convinguém també, per un moment, que va fer l' home de xex, y que perquè aquest senyor no se aburrís li va fer una companyera d' una costella d' ell.

Aquestos dos vers los va aparellar con los coloms, y, durant l' estat d' aparellament, van tenir dos fills, Cain y Abel; lo primer, posselt de l' instint que Deu li va donar va matar a son germà (llástima que no hi haguessen Códich penal), fugint Cain, com si diguessim de la casa paterna, encar que no s' diu si Adán y Eva ne tenían.

No se com se ho devia arreglar lo tal Cain, corrent sol per boscos y montanyas, pero com lo gran llibresagrat no ns ho diu, no ns hi tiquem y continuem hasta l' moment en que Cain troba una dona pel camí; aquesta no era sa mare y com que Deu no va fer cap més dona, segons lo gran llibre, y Adán y Eva varen tenir altres fills, se suposa que aquesta dona era la germana de Cain.

No s' comensan a ruborisar! La procreatividad de altres sers que van anar poblant lo món ja qu' es deguda? Aquí no hi ha dubtes: es deguda a la consanguinitat de germans y de aquestas ab los seus fills.

Es aixís com los catòlics nos explican la formació del género humá: aquesta es l' essencia, lo principi fundamental del catolicisme!

En aquest cas lo catolicisme té per base... la immoralitat.

MILÀ

CARTAS DE FORA

Sr. Director de LA TRAMONTANA.

Reus 13 de Mars de 1888.

Estimat Director: A Reus tenim un predicavre místich que, a fe de trentamíl diables, n' hi ha per ferne una truya: l' últim dijous digué en lo bassi de ter discursos místichs, que l' endemá faria un sermó exclusivament pe 'ls fadrins y fadrinas; com feyan pagar tan poch d' entrada no va faltarlí concurrencia: comensá lo sermó ab alló que s' diu ab tota devoció; pero, veliaquí que li devia anar al ull algú capella dels que li surtian de la boca, que va desbaratar-se de aquesta manera:

«Aqueixos que llegeixen periòdichs que van contra la religió, no tenen perdhó de Deu. Aqueix pecat d' escandol, que prou se veu en hospitalis y altres puestos amagats (aixó de altres puestos amagats deu volguer dir los convents), no sabeu de que veí: de anar als balls; allí va una mare ab sa filla, y al veure que un jove li fa quatre amoretas, ella permet que

n' hi fassi vuyt, y després ve l' pecat del escandol.

Y llevant a cabasso paraulas que no son dignes d' escriure, acabá l' sermó.

Ara calculi ab quins pensaments deuran anarsen a casa, aquellás noyas que havian sentit tal predicó.

Sens mes, disposi de son amich. — F. B.—

E37

Sant Antoni Vilamajor 16 Mars 1888.

Estimat Director: Aquest poble está dividit en dos bandos: l' un capitanejat per mossen Joseph Padrós (ó) Capgrós y un cobrador de contribucions, y l' altre pel reputat metje senyor Draper.

Las hassanyas més notables dels dos individuos capitans de llana consisteixen en visitar cert café y escalfarse las mans a las cafeteras, amen d' una setecins xexanta duros que del Ajuntament se retenia 'l tal cobrador, y l' predicar contra 'ls liberals del sarríó negre.

Y a proposít d' aquesta reverencia: Temps entera se passejavan quatre ó cinch joves per un carrer y s' toparen ab lo mossen; y fos a dretas ó fos casual, lo cert es que la teula li caygué, y sens cuidar-se de collir-la, se ficá la mà sota 'l manteu y s' traigué un revólver de sis tiros, y apuntantlo als anomenats joves, los digué ab veu fosca, vermell com un vitxo y ab tota la rabia de que es capás un ensofomat:

«¡Si sabia qui m' hi fet caure 'l barrer, li clavaría totas sis balas al cor!»

Aixó pintá a nostre cleritruch.

Un altre dia n' hi farà cinch centims més sa servidora.

LA BRUXIA DEL POBLE.

E37

Sallent 10 Mars 1888.

Molt Sr. meu: De las noticias que vaig a comunicar a sos liberals lectores, podria escriure un articulo dividit en dos parts, la primera de las quals podria titularse: *La rabietta del doctor Esquerri*, y la segona *Lo pare Ramonet*.

Perque es lo cas que abhir dia 18 de Mars lo «Centre comercial é industrial y recreatiu» va tenir a be donar un ball de societat, a qual ball podia entrarhi (mediant invitació) tota persona que tingué nas a la cara, com se sol dir.

Donchs lo fet de ballar ahir, segons se veu, ha exasperat molt al tal cleri-ruch, fins al punt de dir que no tenien vergonya los pares que permetian que sas fillas adreessin a Terpsicore.

Però lo que més mal d' ulls de tot aixó ha fet al cleri-escarbat, es que una societat de aquesta vila *hagi trencat lo gtas* ab aixó de ballar a la quaresma, puig may ningú sap que s' haguessen fet, a no ser lo dia de San Joseph.

¡Pobre doctor! desde que ha perdut lo plet, ¡tot li va al revés! (Oh!) y aixó que després de tant predicar que no anessin a ballar, ¡si s' descuida no hi era a temps! Figúrintse que va haberhi *nada menos* que un *lleno complet*. Ni s' hi cabia.

Ja veurá mister Joseph (qué vol ferhi: *La Providencia* ho disposa aixís; perquè naturalment que sent *La Providencia* no aquella societat de seguros contra incendis, no) la que disposa de tots nostres actes, ella es la que castiga a vostre per mal del «Centre Comercial», tent que al projectar donar un ball, sigui ple de gom a gom. Però... (qué s' hi ha de fer?) No hi ha remey! ¡No s' hi encaparrí, Pepet del meu cor, ja hi tornarà algun dia a menjar coca ensucrada, y allavors, agafant a tots los socis dels dos Centres, es a dir, als del «Comercial» y als de la «Ensenyansa Laica» podrà ferne *tanquina* a vostre) ó lo que vulga.

Y are aném ab lo (pare!) d' ánimas Ramonet: aquest senyor (no se si *cap-alla* ó *cap-aquí*, ha vingut fa poch dias a predicar, però (de quina manera) dihent unas cosas que fins ruborizarían a un *pinxo* que tingué de deu anys *de fer del ofici*.

Ahir per ahir va pujar al cubell del Esperit Sant, desde ahont digué ó doná unas lliçons tan pornográficas que... francament a tenir jo una germana li prohibiria, pero de una manera bastant seria, que anés a l' iglesia.

Aquest bon senyor, a mon entendre s' ha cregut que Sallent es una vila prostituida y vol acabar de prostituhirla ab la santa intenció que es de suposar.

Si serà veritat allò que un dia deya El Cen-cerro:

«Depósito son los curas
de horrible veneno y saña;
y es que guardan todavia
los resabios de campaña.»

En fi, prou per avuy, y la semana entrant ja tornarà a posar a mos lectors al corrent de lo que passà.

NEMESI VERMELL

■

Malgrat 20 Mats de 1888.

Inolvidable amic: Tan bon punt se va sapiqueu que vostè tenia de venir a Malgrat per los exàmens que la escola laica celebrará lo diumenye de Rams, desseguit se va conèixe la alegría de molts liberals que tan desirj tenen de conxèl. Prou tocant a la gent llanuda se conegué la gran rabia que tenian, que no hi veyen de cap ull, y ara segueixen murmurant dient mal de la escola laica y de tots los seus iniciadors.

Sent aixís, segons veig, senyor Director, no tinc més que encarregarli que pensi a portar las existències ben esmoladas, perquè a pesar de haberhi molts clatells esquilats, abunda molt a molts d'altres, y si porta bones cinyas es més fàcil fer llana neta.

Lo que jo suposo, senyor Director, es que lo dia de la seva arribada no farà falta a la estació a rebrel, mossèn Valeri, lo Mano, y en Bartomeu, y posar també hi vingui lo pastor de las Carmetas; y de las figas de Maria, ja n'estic segur que no n'hi faltará cap, y allí veurá quin bé de Deu de xicotas, que li aseguro que si vostè sols fabricant de capsas de mistos faria sort, sols per pogueu treure unyas col·leccions de cromos que li farian guanyar la vida, sense por de que 'l Fiscal li dongués tan mals ratos com ara li dona.

Ara prou per avuy, fins diumenye vinent que tan desitja poguerli estrengre la mà,

J. ESCONA.

LO PROLETARI

«Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Al ser de la matinalda l' hora que té senyalada salts del lit al moment. Lo moment al aquera y an cop flet, empen sa via cap al taller diligent. Lo descanç que al lit se gosa deixa per ser matiner. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Quan del treball l' hora sona, la tasca al punt se li dona junt an sos demés companya. Y es tasca bastant pesada, puig per vèurela acabada té de passar molts afanya. An conducta molts bonhomies sap campir lo seu deber. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Per més que sempre s' afanya y may per res se 'l veu playe, treballant desaperat. Jamés tranquí pot esterne, perquè ab tan de fatigarse en ara 'a veu maltractat. Com si valgués poix cosa se veu despreciat son ser. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Y passa tanta tragedia per guanyar una miseria, que son deu ó dotze reis. Com no es prou per mantenirse aixís té de consumirse pla d' aborrimiento y moia. Y aquell que exprimentia gosa ni li don pul suportar. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

A son hila, se se fallera, li que no 'n pot dar carrera fèdofics dona instrucció. Y això ho fa ab molta alegría perquè puguin algun dia consumir la explotació. Com la carrera es costosa sent tant pobre no ho pot fer. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Lo que ab més greu l' atormenta quan cap de mes se presenta y 'l lluguer té de pagar. L' hi costa moltes pessetas,

que per daltre sacroficia escancina lo interer. Y 'l pago al punt se li imposa sino 'l tiras al carrer. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

El que iguala arca deu temere que 'l demés, se se substraia explotacion incóscientment. Y al pensar aixó 's desapera, perquè vis y comensar un gran ribot li están fent. Desaper que 'l seu dret no gosa es esclari del seu deber. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Encara hi ha qui practica emplantant molta peuca que 'l obrer viu be (mal llamp)! Y es perquè ell, sens passar pena, porta la peuca ben plena mentre l' obrer 'a men de fem. Es lo feté que 's imposa contra 'l que rich ho fa ser. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Sens que 's paga di 'l contrari tothom sap que 'l proletari es qui tot ho produex. Y per més que ab force y manya tot ho fa, se qui moltes guanya y també qui més pateix. Aixó no es cartranya cosa que esclami ab rí-hastim. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Quan de plagar ja n' es l' hora, son veu la familia anyora, per vèurels passat nuguit. Deixs 'l treball que 'l castiga y renúci per la fatiga se 'n va a casa tot seguit. A son hilet y sa esposa abraça ab goig verdader. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Se suposa, que esta companya, també la pobre s' afanya treballant sense parar. Y ab consola de totes manes mitiga las sevas penas y calma son malestar. Ex amblo y carinyosa com bones mare y mollder. Quina vida mes penosa es la vida del obrer!

Pepet Simó-Grau

En lo judici oral celebrat lo dijous de la setmana passada per una de las denuncias que pesan sobre nostre periódic, lo fiscal, després de la proba feta per la defensa, modifiha las conclusions demanant la absolució de nostre director.

Lo defensor Sr. Vallés y Ribot s' adherí a la petició fiscal y 'l president declará concloí lo judici pera sentencia. No tenim encara coneixement d' aquesta, per més que creyém que ja deu esser dictada en sentit absolutori.

Per la friolera de vint mil duros ha contractat nostre alcalde dotze cotxes de dos caballs pera habilitarlos durant dos mesos, mentre la regna regent s' estiga a Barcelona. Ab tant de gasto de cotxe ja sé qué 's podrà dir a nostres regidors per aquell temps: ¡Arrastrats!

■ Nostre benemérit batlle va a fer a Madrid lo viatge número 34.786.

¡Oh! y que es de gran importancia lo que ara hi va a fer. Figúrintse que va a dir a la reina regent que la grrraaan Expositió de Barcelona s' obrirá 'l 8 de Abril y s' inaugurarà pe 'l Maig. No es veritat que 'l viatge té una importancia colossal y que val la pena de gastarhi alguns mils duros? Qui no se 'n convensi pot preguntarhi a las familias dels obrers morts en las obras de la Expositió

■ També pe per objecto lo tal viatge convidar a nostra regna a la inauguració del gran espectáculo patillut.

Convidar aixís, ray. Com ell no pagarà y també s' assegurar a taula... Figúrintse si jo no convidaría també en tals condicions.

■ Per la mort del emperador Guillém de Prusia, se fan grans funcions y cerimónias per las iglesias. No 'm tocáo gayre tals funcions, com vostés saben; mes aixís fins me son algo simpáticas. Celebran la mort de reys, voldria que per tot se 'n fessin. Y que fossin las últimas.

■ La crisis torna a renovar lo ventrell dels ministerials. Los gamaxistas tot ho esperan de aquesta santa, los sagastins no mamen esperan que ab ella mamarán y 'ls que ja mamen esperan mamar més fort.

■ De modo que santa Crisis no es més que santa Mamella de la Política. Y 'ls que a ella s' encomanan los mamon de la nació.

■ Lo boufangerisme torna a treure nas per Fransa. Quas acabarán nostres vehius de posar entenment tractanse de generals! No 'n tenen prou ab los napoleóns falsos que s' han empassats. Y aixó que 'n Boulanger se conta que no 'a més que un french que no es de recibio.

■ Diu un periódic ministerial, La Iberia, que, mort en Guillém de Prusia, losoberá més vell de Europa es León XIII.

■ Votoanell, y lo que son certa liberals, anomenats fusionistas! No havian quedat en que el papa es avuy tan rey com jo mateix! A que vé donchs anomenarlo tal? No 'n falta d' altre sino que 'ls sagastins se fassin partidaris del poder temporal del papa. Es l' únic que 'ls falta a aquestos liberals de pega.

■ En una carta que havém rebut de Tarrasa, sobre la huelga de que ja tenen coneixement nostres llegidors, se 'n demencien unyas noticies d' El Liberal de Madrid, que ni valen la pena de ser triogudas en compte.

■ Guanyada pels treballadors la huelga de no recuperar las horas perdudas per accidents en horas extraordinarias, ara 'ls fabricants acudeixen a la miserable venjanca de despatxar los més significats en las asociacions obreres. No duptém que la solidaritat demostrará als burgesos de Tarrasa lo imprudent de sa conducta.

■ Tenim endoyna la qüestió canónica de si pot verificarse la confessió per teléono. Per mi aprobat. Jo fa temps que 'm confesso ab música y 'm va molt be. Com que no uso més que la fuga.

■ Y aprobo 'l teléono perquè ab ell poden oore fugas més interessants y més divertidas que las musicals.

■ Tothom sab que per comunicarse per teléono hi ha que demanarho a la oficina central, y que per las molts comunicacions y descomunicacions que allí 'n tenen de fer, succeixi devagades que de moment se comunica algú ab qui no tenia de comunicarse, de lo qual se 'n diu cruze de comunicacions.

■ Figuremos, donchs, una confessió per teléono en que pot passar lo següent: —Digatu, germans, de que os acusa la conciencia

■ Y un cruze indiscret contesta: —Avuy he mort sei tocinos grassos com un rector.

■ —Qué diheu, senyora! Y un altre cruze afegeia: —He fet una obra de caritat. —Aixó es horrible! —Pitjor vosté que 'ls mata masells. —No la puch absoldre. —Paguim lo que 'm deu y llestos. En tant la penitent s' desconsolava, puig la confesión anava aixís:

—Me acuso d' haver ofès a Deu.
 —Jo avay n' hi mort quatre de malalts.
 —(Què dit, sant cristià!
 —Y si vol saldar comptes tindrà de cobrar del tros.
 La penitents deixà 'l telèfono.
 La confessió havia sigut *crusada* per la conversa de dos tocinayres.

Lo dissapte passat, com haviam dit, se va celebrar la festa del 18 de Mars, aniversari de la proclamació de la *Commune* de París, en lo teatro de Catalunya.

Lo teatro estava guarnit ab gust y elegancia. En l' escenari havia un gran escut ab una inscripció alusiva al acte, rodejada de banderes de totes las nacions, dominant la bandera roja, y en los palcos havia grans tarjetons orientant los noms de *Chicago*, *Rio-Tinto*, *Alcoy*, *Benvenuto* y altres.

Nostre director va fer l' historia de la *Commune* deduhint de la mateixa la significació que té respecte de l' actius dels treballadors; lo company Lorenzo va fer l' exposició de las aspiracions del proletariat modern, y l' company Marmol demostrà la conveniencia de que 'ls treballadors fessin política propia.

Lo company Romeo llegí un treball titulat *Una festa proletaria*; Serra una composició d' en Lorenzo, titulada *Los pobres de Dios*, y la obrera Claramunt un interesat y ben escrit treball, titulat *La mujer en la revolución*, ple de consells y consideracions importantísimas pera las donas.

La part artistica va omplir perfectament son objecte, distingintse la nena Clara Serra en la declamació del treball del company Pellicer *La tiranía determina la revolución*, en que ab sas extraordinarias qualitats artisticas va fer sentir las més vivas emocions al auditori.

Lo conjunt de la vetllada va resultar un acte solemne que demostrà que 'ls treballadors de Barcelona tenen la idea socialista y la cultura a un nivell admirable.

Nos escriuhen de Reus, Granollers, Sabadell y molts altres punts de Catalunya, participant nos haver celebrat lo 18 de Mars ab gran entusiasme.

Avant y fora.

Assistirem lo dissapte pròxim passat à la inauguració del panorama de la batalla de Plewna, y agradable fou la impressió que rebem al contemplar desde la galeria que hi ha al centre del edifici, la ben pintada y grandiosa tela que 'l volta.

No es sols admirable 'l conjunt, sino riquíssim de detalls, à tal extrém, que l' espectador acaba per oblidarse que està frente una tela y creu trobarse al cim de una montanya desde la qual distingueix perfectament la grandiosa batalla de Plewna.

Augurém als empresariss un gran número de visitants.

Havém rebut *Un ambo de regidors*, pensa en un acte de nostre amic y colaborador en Rosendo Arús y Arderiu.

Es un joguet ple de acudits aplicables à cosas de ca la Ciutat, que fa passar un bon rato à qui vulga llegirlo.

CANTS POPULARS

(Música de La Gran-voix)

Bona plage té nostra pobre ciutat govern—nada per un personatge inflat, que per pagar fe 'l grande dervora. 'ls nostres fondos en groa, y esclera algun dia per empenyarse 'la orinada.

Va venir un carti ab un facte de gabiantes per 'qui y va dir—li qu' allò, ah lo temps, fora una Exposició; y volguent treure més llustre, nostre arcadié patillu, va dir: jo me 'n carregro per més que 'l negoci es pelat y pelat pelat y pelat.

Comensà à fer bombó y à fer treure plenos y vinje fe emprèdits à tort; y à través; lo publich protesta, pro ell no s' hi encaparra

y ab tota la barra contesta 'l panarra: que 'l poble pagaro xno 'n se de fer ve.

Tot son—tráficohe para obrirte ben aviat porque 'n—Pau fina l' honor hi té empenyat; pero no hanenthi queros la cosa marra tal com Deu vol y al fi tindrán de obrirte mitj embastada y serà un bunyol.

Hi haurán grans—diversions, legats, nenas y bells de bastons, molt soroll—de morters y artillas per tots los carreus; vindrà 'l Drach de Vilafranca ja... Patim y 'l seu fillot... nos m' han dit que 'l Noy de Tona se ensenya 'ls discursos à 'n Riua y Tauler à en Riua y Tauler à en Riua y Tauler.

Vindrán personages de prim—mo cartello y aquesta ciutat serà ple com un ou; vindrán estranjers que tindrán molta estucia de Islandia, de Russia de France, de Prussia, de l' Asia, de l' Austria... y del Poble Nou.

Hi ha molts flaxos (y aixis los hi tinch de dir) que asso—guran que hi veuhen un porvenir y ab tota la ignoscencia diuhen qu' això serà 'l nostre orgull, pero 'ls qu' aixis s' ho miran si no son cegos tenen pè al ull.

Massa clar—qu' ho veyrém las conseqüencias que 'n tocarém que de deu—tes granats ne estarém fins al coll enfangats, alguns obtindrán medallas y novalleres, per recort, demunt de nostres costillas per tota la vida tindrém de dú 'l mort tindrém de dú 'l mort tindrém de dú 'l mort.

Ditxós serà 'l dia que aquest personatge que à costas d'altres fa sempre 'l final, li posi la vara y per sempre s' ausenti, y així 'ns accontenti ó infantes rebenti ó 'l vent se 'l emporti... y punto final.

CABINET D' ESPARRAGUERS

Las doctrinas socialistas van prenent peu y cama y cuixa fins entre las personas que més contrarias se demostran d' ellas.

Diguho sino una huelga originalíssima que acaba de declarar-se à Buenos Ayres.

Alguns capellans catòlics que vivian de las missas, creyent que son treball no era ben pagat, van declarar-se en devotíssimas huelgas demanant augment de preu de tarifa à aquest benefici de las animas.

No seré jo qui critiqui à tals reverents, per quant reconech à tothom lo dret à tasarse son treball.

Y 'm té sense cuidado que s' pugi lo que no pot donar cap utilitat à ningú.

També à la República Argentina va passar aquest altre fet:

Un capellu, nomenat Josep Rodriguez tenia à son servey un sagrista, nomenat Basili Gaspar, de catorze anys d' edat.

Per una qüestió entre 'ls dos, la reverencia clavà un fart de llenya à son aprenent, per lo qual intervingué la policia.

Y tal fou la santa rabia que ab això va agafar lo ministre del senyor, que quan tornà à tindre 'l noy à tret de pendre 'l hostis, lo amarà, lo despullà, lo lliga, y ensajantse en sas accions inquisitorials, lo penjà en una porta y va garrotejarlo.

No content encara lo sant butrí ab tal barbaritat, despenjà 'l noy, mitj mort, y pilotant llenya à son entorn, hi calà foch pera rostirlo. Comensà à cridar esparverat lo noy al sentirse las esmeras cremadas, alarmant al veynat ab sos primerifosos crits, y lent que alguns vehins acudissin à son auxili.

Lo ja!... cerdot fou entregat als tribunals y el noy portat al hospital sens esperansas de vida.

Ara vagin à convence à un devot de lo perillós que es lo portar sos fills per las iglesias.

Més s' estiman que 'ls hi estossinin.

Ja no son tan sols los liberals los que están condemnat, sino també los que 'ls anomenan, miran ó saludan.

Així va dirho l' esperit sant à Reus, per boca de un predicayre

Ja comprench aquesta nova teoria catòlica.

Vol dir que al cel no hi està ningú.

Y que Deu està ben convensut de que may hi haurà estadants.

Què hi fan ah hort de 'n Martorell, al costat de las Hermanitas, à Reus, uns reverents que jugan bitllas y à botjas ab algunas feligreras guapotas?

Qui contesti satisfactoriament tal pregunta podrà optar à un parell de banyas.

Lo clatell moixut de Arenys de Mar, desde la trona va declarar heretjies à tots los que assistiren à una sessió de hipnotisme.

Què fan los infants? Lo que veuhen fer als grans.

Y com 'n Jaumet, ab sa última pastoral, va condemnar lo hipnotisme...

Lo burot negre d' Arenys de Mar no ha volgut ser menos.

Y QUE NO ES BROMA

Si la veyas! te aseguro que com jo 'oh car lector! el moment te 'n prendarias sentir fins per ellis amor.

Si la veyas! es herminas com de Maig lo brillant jorn, com del cel la blanca estrella, com del jardí la humil flor; té la boca petita, lo mateix que un atmetell, las dentetas que à dina tanca son perlas de las milloras, tenen sos hermosos llavis del coral la vermelló; los ulls té negres com moras brillants com lo mestix sol; té la cabellera rossa que talment se sembla d' or; la seva cara es tan fina y més blanca que 'l mató; es à més ben plantada y té un cosset molt bufó, y assegura qui la tracta que guarda un sensible cor...

Ja veus donchs, com si la veyas ta 'n prendarias, lector; lo trist es que la tal nena, model de perfecció, siga 'l horror! la majordona del reverent mossen Llop.

TARRIDA.

XARADA

Quan de prima-dos-tercera l' any passat vaig arribar una total vaig portar que molt gracios n' era. Y sens perdre ni un sol dia y puguet civilisarla dessequit van batejarla ab los noms de Hú-quart-Maria.

NOY DE CAPRITO.

TRENGA-CLOSCAS

NOY DE NINA

Formar ab aquestas lletres lo nom d' un poble de la provincia de Tarragona.

TRANQUIL DE REUS.

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

MURANA — Cuyt. Vuyt. GERBOLIFICI — Tres Paus tres homes.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR

Barcelona.—Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 8